

Landbougdommens Muligheder stod ikke paa Højde med Byngdommens, og Spørgsmaalet om Landbougdommens Dygtiggørelse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Landbrugets Mangel paa Arbejdskraft havde Krav paa Opmærksomhed. — Hvad *Skattetrykket* angaar, burde man hurtigst muligt sætte ind over for den bestaaende Ulighed baade i Ejendomsbeskatningen og i den personlige Beskatning, og at en *Gælds- og Renteordning* maatte indgaa som Led i den kommende Tids Landbolovgivning, ansaa Det radikale Venstre for en Selvfølge. — Taleren sluttede sit Foredrag med nogle Udtalelser om *Landstinget*, hvis Flertal i de Aar, de nuværende Regeringspartier havde haft Flertallet, han mente havde gjort ubodelig Skade, medens Landstinget ikke havde været til nogen Nytte i de Perioder, da Regeringen havde kunnet støtte sig til et ensartet Flertal i begge Ting. Det radikale Venstre havde sit »Farvel til Landstinget færdigt«.

Valdemar Thomsen af Det frie Folkeparti opgjorde *Valgresultatet* saaledes, at et overvældende, men tilfældigt Flertal af Vælgerne havde givet Tilslutning til en økonomisk Politik, der gik ud paa at udnytte den ene Trediedel af Landets Befolkning til Fordel for Landets øvrige Borgere. Det kom nu an paa, om Regeringen vilde imødekomme Landbrugets Krav om økonomisk Ligeret med alle Landets øvrige Borgere, saadan som disse Krav var kommet til Udtryk paa Odense-Mødet, gennem Bondetoget og ved 50 000 Vælgeres utvetydige Tilkendegivelse af, at de ikke længer godvilligt vilde finde sig i de Arbejdsvilkaar, som Regeringen dikterede. Ikke mindst havde Utilfredsheden givet sig manende Udtryk i Sønderjylland. — Efter en Række polemiske Bemærkninger mod Venstres Politik og Taktik vendte Taleren sig mod Ministeriets Fortolkning af Valutalovens Bestemmelser om *Afleveringspligten*, der nu maatte betragtes som udtrykkeligt ophævet, og redegjorde derpaa for Stillingen i *Elksportsagen*, idet han fremhævede Landbrugsministerens Medansvar for den paa mange Punkter villedende Redegørelse, der var blevet tilstillet Rigsdagen. — Lovgivningsmagtens *Opgaver* maatte det nu blive at skabe de bedst mulige Betingelser for Produktionen og at sørge for en saadan Fordeling, at den enkelte Samfundsborger fik en Løn, der stod i rimeligt Forhold til hans samfundsmæssige Indsats, medens Landbruget, Landets Hovederhverv, i ca. 10 Aar kun havde oppebaaret ca. 10 pCt. af samtlige Indtægter i Landet. Der var formodentlig ved Valget sat en Stopper for den politiske Vej til rimelige Arbejdsvilkaar for Landbruget, men Stemmesedlens Vej var ikke den eneste at følge, thi saa at sige alle andre Erhverv og Befolkningsklasser havde gennem Organisation været i Stand til at faa det, der tilkom dem, og adskillige